

ВЪЗПОМЕНАНИЕ

110 години от трагичната смърт на един забравен български патриот

Стефан Радев Чаталов е роден през 1870 г. в с. Церова Кория, Търновско, в семейството на Цана и Ради Чаталови. Основното си образование получава при учителя Атанас Кочанов. Завършва прочутата Търговска гимназия в гр. Свищов и около 1890 г. заминава за Виена. Тук постъпва на работа като един от първите чиновници в новосъздаденото българско дипломатическо представителство.

По-късно работи като търговски агент, комисионер, консултант, бюро информация – точният и правилен човек за всичко, уважаван и обичан сред своите преживяващи тук и преминаващи съотечественици. Помагал им е безкористно с пари, подслон и храна и ги е препоръчвал пред заможни българи.

Той е посредник между местни големи търговски фирми и български търговци. С трудолюбие, усърдност, активност, интелегентност и непретенциозност той успява да спечели завидно материално състояние.

Не остава безучастен и към борбите на българите в края на 19-ия и началото на 20-ия век за освобождението и обединението на българските земи.

Най-вероятно е поддържал и подпомагал ВМОРО. В началото на август 1903 г., в периода на Илинденското въстание, организира изпращането на пратка от 50 000 патрона „Манлихер” за София. Аферата е разкрита, патроните са конфискувани, срещу Стефан Чаталов и помощниците му се води следствие. Наложена му е колосална глоба и той е разорен.

На 6/19 април 1904 г., рано сутринта Стефан Чаталов се прострелва смъртоносно в дясното слепоочие, коленичил в ниша пред една икона в катедралата „Св.Стефан” във Виена.

По-късно признателните му другари от ВМОРО му издигат паметник някъде във Виена , на който пише:

„Стефанъ Радевъ Чаталовъ – отдалъ живота си за свободата на поробените българи от Македония и Тракия”

Поклон пред светлата му памет!